

Folketingets Boligudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 4. december 2009

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail ism@ism.dk
www.ism.dk

PSH J.nr. 1703

**Under henvisning til Folketingets Boligudvalgs brev af 13. november 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 47 BOU alm. del.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Nanna Westerby (SF)**

Spørgsmål nr. 47:

” Ministeren bedes redegøre for, hvor man som borger skal henvende sig med sager om skimmelsvamp,
- i tilfælde af mangelfuld og utilfredsstillende sagsbehandling i kommunen,
- når kommunen mener, at de har handlet korrekt,
- når borgmesteren og kommunalbestyrelsen videregiver klager til den kommunale Forvaltning,
- når Statsforvaltningen kun kan tage stilling til kommunale afgørelser vedrørende forhold omfattet af Byggelovens § 23 stk. 1,
- når byfornyelsesloven ikke giver ministeren hjemmel til at gå ind i konkrete sager,
- når Folketingets Ombudsmand ikke vil tage sagen op og
- når embedslægen udtaler, at det ikke er deres ansvar mere men, at det er bygningsmyndighedens ansvar.”

Svar:

I sager, hvor borgere henvender sig til kommunen om fugt og skimmelsvamp i en bolig eller et opholdsrum, er der klare regler i lovgivningen om, hvordan sagen skal behandles og hvilke myndigheder, borgerne kan klage til.

I henhold byfornyelseslovens kapitel 9 om kondemnering af sundheds- og brandfarlige boliger eller opholdsrum har kommunalbestyrelsen *pligt* til at

reagere, når den får en henvendelse eller på anden vis bliver opmærksom på, at der er forekomst af fugt og vækst af skimmelsvamp i en bolig. Kommunalbestyrelsen skal som det første undersøge, om fugten/skimmelsvampen udgør en sundhedsfare for personer, der opholder sig i boligen.

Da reglerne om kondemnering i byfornyelsesloven er generelle og dermed omfatter alle typer sundheds- og brandfare i boliger og opholdsrum, er der ikke i loven fastsat specifikke krav til, hvordan undersøgelse for sundhedsfare skal foretages. Kommunalbestyrelsen skal derfor ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde træffe denne beslutning. Der kan være tale om besigtigelse og tekniske undersøgelser, herunder med deltagelse af særlig faglig ekspertise. I fugt- og skimmelsvampesager vil det ofte være relevant at inddrage embedslægen. I disse sager yder embedslægen rådgivning til kommunen om sundhedsrisiko ved ophold i konkrete bygninger. Embedslægens virksomhed er rådgivende. Embedslægen har ikke kompetence til at træffe beslutning i kondemneringssager.

Når resultatet af undersøgelsen foreligger, er det kommunalbestyrelsen, der skal træffe beslutning om, hvorvidt benyttelsen af bygningen er forbundet med *sundhedsfare*.

Konstateres der *nærliggende sundhedsfare*, skal kommunalbestyrelsen efter byfornyelsesloven nedlægge forbud mod, at boligen benyttes til beboelse (kondemnering). I tilfælde af nærliggende sundhedsfare kan det være nødvendigt at kondemnere straks, da andet kan være sundhedsfagligt uforvarsomt.

Hvis borgeren er uenig i kommunalbestyrelsens beslutning, kan borgeren indbringe beslutningen for byfornyelsesnævnet. Byfornyelsesnævnet kan behandle spørgsmål om forståelse af loven samt beslutninger, som efter nævnets vurdering har almindelig interesse eller videregående betydelige følger for klageren.

I sager, hvor byfornyelsesnævnet ikke kan eller ikke har taget stilling til de pågældende spørgsmål, og hvor borgeren ikke mener, at kommunen har levet op til de forpligtelser, den har i tilknytning til den konkrete skimmelsvampesag, f.eks. på grund af manglende eller utilfredsstillende sagsbehandling, har borgeren endvidere mulighed for at indbringe sagen for Statsforvaltningen.

Statsforvaltningen fører et retligt tilsyn med kommunerne. Det betyder, at statsforvaltningen fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Tilsynet omfatter blandt

andet kommunernes vejledningspligt og klagevejledning. Statsforvaltningen beslutter selv, om der er grundlag for at rejse en tilsynssag.

Byfornyelsesloven giver ikke indenrigs- og socialministeren hjemmel til at gå ind i konkrete sager. Jeg har alene mulighed for generelt at vejlede om lovgivningen på området.

Karen Ellemann

/ Annette Klint Kofod